

На основу чл. 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 81/05 - исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08, 104/09 и 99/2014) Жалбена комисија Владе - Веће у саставу: Веселин Лекић, председник Већа, Ивана Милинковић и Снежана Новићевић, чланови Већа, одлучујући по жалби А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, чији је пуномоћник Б.Б. адвокат из А на Решење Министарства унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, 08 број: ... од 24. августа 2017. године, у предмету солидарна помоћ, на својој седници од 10. новембра 2017. године, донело је

РЕШЕЊЕ

1. Усваја се жалба А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, и поништава се Решење Министарства унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, 08 број: ... од 24. августа 2017. године.

2. Предмет се враћа првостепеном органу – Министарству унутрашњих послова, Сектору за људске ресурсе, на поновни поступак.

Образложење

Првостепени орган - Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, донео је Решење 08 број: ... од 24. августа 2017. године, којим се одбија захтев А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, Сектору за ванредне ситуације, Одељење за ванредне ситуације у А, поднет дана 26.12.2016. године, за остваривање права на солидарну помоћ за 2016. годину, за случај дуже или теже болести члана уже породице запосленог, супруге Б.Б. као неоснован.

Незадовољан наведеним решењем, А.А. поднео је, преко првостепеног органа, жалбу, коју је Жалбена комисија Владе примила 2. новембра 2017. године и којом првостепено решење побија због погрешне примене процесног права, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

У изјављеној жалби именовани наводи да је у питању ужи члан уже породице, који већ дужи низ година болује за шта је достављена медицинска документација на основу које се може видети да испуњава услове за доделу солидарне помоћи. Предлаже да Жалбена комисија Владе ожалбено решење поништи и предмет врати на поновни поступак или да исту преиначи тако што ће донети решење којим ће утврдити право на солидарну помоћ за ближег члана уже породице за 2016. године по основу дуже или теже болести те исплати новчани износ у висини који одреди решењем.

Поводом изјављене жалбе, првостепени орган, Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, Одељење за односе са запосленима, својим актом 08/5/3 број ... од 01.11.2017. године, обавестио је Жалбену комисију Владе да је жалба именованог благовремена, допуштена и изјављена од стране овлашћеног лица. Изјашњавајући се на наводе жалбе првостепени орган истиче да су разлози за доношење ожалбеног решења садржани у образложењу решења и у изјашњењу 08 број: ... од 26.10.2017. године.

Жалбена комисија Владе – Веће, након разматрања жалбе, изјашњења првостепеног органа по наводима из жалбе, целокупних списка предмета ове управне ствари, утврдило је следеће :

Законом о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16), чија примена је почела 1. јуна 2017. године (члан 217.) прописано је да ће се поступци који до почетка примене тог закона нису окончани, окончати према одредбама закона који се примењивао до почетка примене тог закона (члан 213. став 1), као и да ће се, ако после почетка примене тог закона решење првостепеног органа буде поништено или укинато, даљи поступак спровести према одредбама тог закона (члан 213. став 2).

Из наведеног, а због тога што се ради о решавању, односно доношењу одлуке у вези управне ствари која је настала и није окончана пре ступања на снагу Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16), следи да ће се у погледу процесних правила, односно правила поступка у вези са одлуком у конкретной управној ствари, решавати применом одредаба Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10).

Првостепени орган, ожалбеним решењем, одбио је захтев А.А. запосленог у Министарству унутрашњих послова, за случај дуже или теже болести члана уже породице запосленог, као неоснован.

Образлажући одлуку из диспозитива решења, првостепени орган, поред одредби Закона о полицији, Устава Републике Србије, Посебног колективног уговора за полицијске службенике, Посебног колективног уговора за државне органе и Анекса посебног колективног уговора за полицијске службенике, наводи и да је увидом у извештај начелника Одељења за здравље запослених и безбедност на раду, утврђено да супруга подносиоца захтева не болује од дуже или теже болести, те да с тога именовани није испунио услов за утврђивање права на солидарну помоћ по основу члана 43. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за државне органе.

Оцењујући законитост ожалбеног решења, Жалбена комисија Владе – Веће налази да је првостепени орган непотпуно и погрешно утврдио одлучне чињенице за доношење правилног и на важећим прописима и општим актима заснованог решења.

Наиме, при доношењу ожалбеног решења, првостепени орган је, по оцени ове Комисије- Већа, пропустио да у потпуности утврди релевантне чињенице које су биле одлучујућег значаја у конкретном случају. Ово са разлога што првостепени орган, у образложењу ожалбеног решења, није дао јасне разлоге за његово доношење, односно није навео из којих разлога није испуњен услов за утврђивање права на солидарну помоћ, прописан одредбом члана 43. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за државне органе, на коју се позива у образложењу решења. Дакле првостепени орган, супротно важећим прописима, није у потпуности и прецизно образложио своје решење тако да именовани о чијим правима је одлучивао добије неопходне информације о чињеничном и правном основу који упућују на садржину диспозитива првостепеног решења.

Стога, Жалбена комисија Владе - Веће посебно указује првостепеном органу на обавезу поступања сходно члану 141. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016), а нарочито да у решењу које донесе у поновном поступку образложење тог решења усклади са садржином одредби члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку, а нарочито да наведе: утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а који представљају основ за доношење законитог и правилног решења.

Имајући у виду изнето, Жалбена комисија Владе – Веће одлучило је као у тачки 1. изреке овог решења, а сагласно члану 232. став 1. Закона о општем управном поступку («Службени лист СРЈ» бр.33/97 и 31/01) а у вези члана 213. став 1. Закона о општем управном поступку(„Службени гласник РС“ бр.18/16).

Жалбена комисија Владе – Веће, имајући у виду доступност службене документације која треба да послужи као основа да се увидом у њу, за конкретан случај, утврђују одлучне чињенице за

правилну примену материјалног права, као и дислоцираност државног службеника о чијим правима се одлучује у конкретној подручној јединици, оценило је да ће првостепени органа брже и економичније отклонити недостатке првостепеног поступка, те је, сагласно члану 232. став 2. Закона о општем управном поступку а у вези члана 213. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр.18/16), одлучило као у тачки 2. изреке овог решења.

Упутство о правном средству: Ово решење коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом, уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе
Број: 553-00-41/2017-01 дана 10. новембра 2017. године**

Доставити:

- Пуномоћнику жалиоца, преко првостепеног органа,
- првостепеном органу,
- у архиву

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**

Веселин Лекић